

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä maaliskuuta 2006

N:o 198—202

SISÄLLYS

N:o		Sivu
198	Laki sähköisen viestinnän tietosuojalain muuttamisesta	625
199	Laki sairausvakuutuslain 2 luvun 6 §:n ja 15 luvun 2 §:n muuttamisesta	627
200	Laki Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain 12 §:n muuttamisesta	628
201	Valtioneuvoston asetus valtion yksikköjen ja toimintojen sijoittamista koskevasta toimivallasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	629
202	Valtioneuvoston asetus kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	630

N:o 198

Laki

sähköisen viestinnän tietosuojalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 16 päivänä kesäkuuta 2004 annetun sähköisen viestinnän tietosuojalain (516/2004) 2 §:n 13 ja 14 kohta ja 9 luvun otsikko sekä
lisätään 2 §:ään uusi 15—17 kohta sekä lakiin uusi 35 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

13) *tietoturvalla* hallinnollisia ja teknisiä toimia, joilla varmistetaan se, että tiedot ovat vain niiden käyttöön oikeutettujen saatavilla, ettei tietoja voida muuttaa muiden kuin siihen oikeutettujen toimesta ja että tiedot ja tietojärjestelmät ovat niiden käyttöön oikeutettujen hyödynnettävissä;

14) *käsittelyllä* keräämistä, tallentamista, järjestämistä, käyttöä, siirtämistä, luovuttamista, säilyttämistä, muuttamista, yhdistämistä, suojaamista, poistamista, tuhoamista sekä muita vastaavia toimenpiteitä;

15) *kohdennetulla hätätiedotteella* ihmisten henkeen, terveyteen tai omaisuuteen kohdistuvan välittömän uhkan taikka huomattavan omaisuus- tai ympäristövahingon välittömän uhkan torjumiseksi välitettävää tiedotetta, joka välitetään matkaviestinverkossa tekstiviestillä tai muulla viestillä tietyllä alueella tai alueilla oleviin päätelaitteisiin tai liittyimiin;

16) *muulla kohdennetulla viranomaistiedotteella* ihmisten tai omaisuuden suojelemiseksi välitettävää tiedotetta, joka välitetään matkaviestinverkossa tekstiviestillä tai muulla viestillä tietyllä alueella tai alueilla oleviin päätelaitteisiin tai liittyimiin tilanteessa, jossa ihmisten henkeen, terveyteen tai omaisuuteen kohdistuva uhka ei ole välitön;

HE 152/2005
LiVM 3/2006
EV 15/2006

17) *kohdennetulla viranomaistiedotteella* kohdennettua hätätiedotetta ja muuta kohdennettua viranomaistiedotetta.

9 luku

Tiedonsaantioikeus ja kohdennettu viranomaistiedote

35 a §

Teleyrityksen velvollisuus välittää kohdennettu viranomaistiedote

Teleyritys on velvollinen välittämään kohdennetun viranomaistiedotteen, jos tiedote tulee välitettäväksi hätäkeskukselta, meripelastuskeskukselta tai meripelastuslohkokeskukselta.

Kohdennetun hätätiedotteen välittämisestä päättää pelastus-, poliisi- tai rajavartiolaitosviranomaisen taikka Säteilyturvakeskus tai Ilmatieteen laitos toimialallaan. Muun kohdennetun viranomaistiedotteen välittämisestä päättää toimivaltainen ministeriö. Kohdennettu viranomaistiedote tulee välittää viranomaisen päättämällä kielillä ja määräämillä alueilla tiedotteen välittämishetkellä sijaitseviin päätelaitteisiin tai liittymiin. Teleyritys ei saa

muuttaa kohdennetun viranomaistiedotteen sisältöä.

Kohdennettu hätätiedote on välitettävä viivytyksettä. Muu kohdennettu viranomaistiedote on välitettävä heti, kun se on mahdollista tavanomaista verkko- ja viestintäpalvelua kohtuuttomasti haittaamatta.

Edellä 1—3 momentissa säädettyjen velvollisuuksien toteuttamisesta ja niihin varautumisesta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta säädetään viestintämarkkinalain 98 §:ssä.

Viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä 1—3 momentissa tarkoitettujen kohdennettujen viranomaistiedotteiden välittämisestä, vasteajoista ja välittämiseen varautumisesta.

Joukkoviestintäverkossa välitettävästä hätätiedotteesta ja muusta viranomaistiedotteesta säädetään viestintämarkkinalain 93 §:n, Yleisradio Oy:stä annetun lain (1380/1993) 7 §:n sekä televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain (744/1998) 15 a §:n nojalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2006.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

N:o 199

Laki**sairausvakuutuslain 2 luvun 6 §:n ja 15 luvun 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 2 luvun 6 §:ään uusi 4 momentti ja 15 luvun 2 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 luku

Sairaanhoitokorvauksia koskevat yhteiset säännökset

6 §

Ulkomailla annettu hoito

Ulkomailla syntyneiden kustannusten korvaaminen edellyttää, että tutkimuksen on suorittanut tai hoidon on antanut lääkäri, hammaslääkäri taikka lääkärin tai hammaslääkärin määräyksen nojalla 1 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittu terveydenhuollon ammattihenkilö, jolla on oikeus harjoittaa ammattiaan laillistettuna ammattihenkilönä valtiossa, jossa hoito on annettu. Ulkomailla syntyneistä kustannuksista voidaan suorittaa korvausta myös, jos toimenpide on lääkärin tai hammaslääkärin määräyksen nojalla tehty terveydenhuollon toimintayksikössä, joka täyttää asianomaisen valtion lainsäädännössä säädetyt edellytykset.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

15 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

2 §

Korvausten ja etuuksien hakeminen ja velvollisuus tietojen antamiseen

Jos vakuutettu ei sairauden tai muun vastaavan syyn vuoksi kykene itse hakemaan tämän lain mukaista etuutta tai muuten huolehtimaan tähän lakiin liittyvistä eduistaan ja oikeuksistaan, eikä hänellä ole holhoustoimesta annetussa laissa (442/1999) tarkoitettua edunvalvojaa, Kansaneläkelaitos voi hyväksyä lähiomaisen tai muun vakuutetusta pääasiallisesti huolehtivan henkilön käyttämään puhevaltaa vakuutetun puolesta tämän lain mukaista etuutta koskevassa asiassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 200

Laki

**Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain
12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista 15 päivänä
heinäkuuta 2005 annetun lain (566/2005) 12 §:n 3 momentti seuraavasti:

12 §

Harkinnanvarainen kuntoutus

Edellä 1 momentissa tarkoitettua rahamäärää voidaan käyttää myös sairauksien ehkäisemiseen sekä kuntoutusta, sairauksien ehkäisyä ja sairausvakuutusta koskevaan tutkimus- ja kehittämistoimintaan sekä tarvittaessa

Kansaneläkelaitoksen yhteistoimintasäätiöiden piiriin kuuluvien kuntoutuslaitosten ja muiden sellaisten laitosten, joita Kansaneläkelaitos on avustanut, perusparannuksesta aiheutuviin menoihin ja näiden laitosten käyttöavustuksiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

N:o 201

Valtioneuvoston asetus**valtion yksikköjen ja toimintojen sijoittamista koskevasta toimivallasta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä maaliskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtioneuvoston kanslian esittelystä, *muutetaan* valtion yksikköjen ja toimintojen sijoittamista koskevasta toimivallasta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (567/2002) 2 § seuraavasti:

2 §

Alueellistamisen koordinaatioryhmä

Valtion yksikköjen ja toimintojen sijoittamisasioiden valmistelua varten valtioneuvos-

Helsingissä 23 päivänä maaliskuuta 2006

ton kanslia asettaa alueellistamisen koordinaatioryhmän valtioneuvoston toimikaudeksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2006.

Pääministerin estyneenä ollessa

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

Vanhempi hallitussihteeri Kari Peltonen

N:o 202

Valtioneuvoston asetus

kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä maaliskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on annettu ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* kaatopaikoista 4 päivänä syyskuuta 1997 annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1997) 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 2 momentti, 4 §:n 1 momentin 2 kohta, 6 §:n 1 momentin 4 kohta ja 3 momentti, 8 §:n 2 momentti, liite 2, liitteen 3 johdanto ja 5 ja 6 kohta, sellaisena kuin niistä on 2 §:n 2 momentti valtioneuvoston päätöksessä 1049/1999, sekä *lisätään* päätökseen uusi 8 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisala ja määritelmät

Tätä päätöstä ei sovelleta paikkaan, jonne sijoitetaan vain pilaantumaton maa-ainesjätettä, mineraalivarojen etsinnässä, louhinnassa, rikastuksessa tai varastoinnissa taikka louhostoiminnassa syntynyttä pysyvää, tavanomaista jätettä. Päätöstä ei myöskään sovelleta tavanomaiseksi jätteeksi luokitellun ruoppausmassan sijoittamiseen vesistöön tai mereen taikka sen pohjaan tai sen alla olevaan maaperään eikä pilaantumattoman ruoppausjätteen sijoittamiseen maan päälle tai maahan sen vesiväylän läheisyydessä, josta se on poistettu. Liitteessä 1 olevaa 3 ja 4 kohtaa ei sovelleta jätteiden sijoittamiseen kaivokseen tai muuhun syvällä kallioperässä sijaitsevaan paikkaan (*maanalainen sijoituspaikka*).

3 §

Kaatopaikkaluokat ja eri kaatopaikoille sijoitettavat jätteet

Kaatopaikalle saa sijoittaa vain kaatopaikan luokituksen mukaisia jätteitä, jollei tämän päätöksen liitteessä 2 toisin säädetä.

4 §

Jätteiden sijoittamista kaatopaikalle koskevat yleiset rajoitukset

Kaatopaikalle ei saa sijoittaa:

2) sellaista asumisessa syntynyttä jätettä taikka ominaisuudeltaan ja koostumukseltaan siihen rinnastettavaa teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa syntynyttä jätettä, jonka biohajoavasta jätteestä suurinta osaa ei ole kerätty talteen erillään muusta jätteestä tai toimitettu muulla tavoin hyödyntämistä tai muuta käsittelyä varten;

6 §

Jätteestä annettavat tiedot

Tuotaessa jätettä sijoitettavaksi kaatopaikalle on jätteen haltijan tai muun tuojan annettava kaatopaikan pitäjälle:

4) jäljennös liitteessä 2 tarkoitetuista perusmäärittelyä koskevista merkityksellisistä asiakirjoista, jollei ole kysymys asumisessa syntyneestä jätteestä tai ominaisuudeltaan ja koostumukseltaan siihen rinnastettavasta jätteestä.

Jätteen haltijan on seurattava jätteen laatua

vastaavuustestauksin liitteen 2 mukaisesti ja esitettävä tiedot kaatopaikan pitäjälle vähintään kerran vuodessa, jos jätettä tuodaan edelleen kaatopaikalle.

8 §

Valvonta ja tarkkailu

Kunkin vuoden valvonta- ja tarkkailutiedoista on toimitettava seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä liitteessä 3 olevassa 6 kohdassa tarkoitettu raportti lupaviranomaiselle. Havaituista merkityksellisistä terveys- ja ympäristöhaitoista on kuitenkin ilmoitettava viipymättä lupaviranomaiselle.

8 a §

Täytäntöönpanon seuranta

Suomen ympäristökeskuksen on vuosittain 1 päivään heinäkuuta mennessä, ensimmäisen kerran vuonna 2007, laadittava ympäristöministeriölle selvitys tämän päätöksen, erityisesti sen 4 §:n 1 momentin 2 kohdan, liitteessä 1 olevan 5 kohdan sekä liitteessä 2 olevan 3.5 ja 3.6 kohdan täytäntöönpanosta. Suomen ympäristökeskuksen on joka kolmas vuosi laadittava eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järkeistämi-

sestä annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY 5 artiklan mukaisesti Euroopan yhteisöjen komissiolle kertomus kaatopaikoista annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY täytäntöönpanosta Suomessa. Suomen ympäristökeskuksen on myös huolehdittava tämän päätöksen liitteessä 2 olevassa 3.6 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimitamisesta Euroopan yhteisöjen komissiolle ja muille Euroopan unionin jäsenvaltioille.

Lupaviranomaisen ja alueellisen ympäristökeskuksen on vuosittain 1 päivään toukokuuta mennessä toimitettava 1 momentissa tarkoitettujen selvitysten laatimista varten tarpeelliset tiedot Suomen ympäristökeskukselle. Tämän päätöksen 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen rajoitusten toteutumisen seuraamiseksi toimitettaviin tietoihin alueellisen ympäristökeskuksen on liitettävä arvio toiminta-alueellaan syntyneistä, erilliskerätyistä, esikäsitellyistä, kierrätetyistä, muulla tavoin hyödynnetyistä, kaatopaikoille sijoitetuista ja muulla tavoin käsitellyistä biohajoavista jätteistä.

Lupaviranomaisen on viivytyksettä toimitettava tiedot tämän päätöksen liitteessä 2 olevan 3.6 kohdan perusteella tehdyistä päätöksistä Suomen ympäristökeskukselle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2006.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 23 päivänä maaliskuuta 2006

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

MENETTELYT JA PERUSTEET JÄTTEEN HYVÄKSYMISEKSI KAATOPAIKOILLE

Tässä liitteessä määritellään tämän päätöksen, erityisesti sen 4 §:n 1 momentin 6 kohdan soveltamisessa noudatettavat periaatteet ja menettelyt jätteiden kaatopaikkakelpoisuuden arvioimiseksi sekä raja-arvot ja muut perusteet jätteiden hyväksymiseksi kulloisenkin luokituksen mukaiselle kaatopaikalle. Lisäksi määritellään arvioinnissa käytettävät näytteenotto- ja analyysimenetelmät.

Liitteessä olevaa 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta jätteeseen, joka syntyy mineraalivarojen etsinnässä, louhinnassa, rikastuksessa tai varastoinnissa taikka louhostoiminnassa ja sijoitetaan kyseiselle kaivos- tai louhosalueelle.

1. Arvioinnissa ja kelpoisuusvaatimusten määrittelyssä sovellettavat yleiset periaatteet

Jätteen kaatopaikkakelpoisuuden arvioinnin on perustuttava luotettavaan tietoihin jätteen alkuperästä ja ominaisuuksista. Ominaisuuksia koskevia arviointiperusteita ovat:

- 1) jätteen koostumus;
- 2) jätteen orgaanisen aineksen määrä ja hajoavuus;
- 3) jätteen haitallisten aineiden määrä ja liukoisuusominaisuudet;
- 4) jätteen ja siitä muodostuvan kaatopaikkaveden ekotoksikologiset ominaisuudet.

Arvioinnin on lisäksi perustuttava kaatopaikkaa koskeviin seuraaviin tietoihin:

- 1) kaatopaikan ominaisuudet ja laatutaso sekä sen ympäristön suojeleminen (maaperä, pohjavesi ja pintavesi);
- 2) ympäristönsuojelujärjestelyiden laatutaso ja niiden turvaaminen (esimerkiksi eristysrakenteet sekä kaatopaikkavesien kokoaminen ja käsittely);
- 3) jätetäytön vakavuus ja sen turvaaminen;
- 4) ihmisen terveyttä uhkaavien vaarojen torjunta.

Kaatopaikkakelpoisuuden arvioinnissa on sovellettava seuraavaa kolmitasoista menettelyä:

1) jätteen perusmäärittely, jossa standardoiduin menetelmin selvitetään riittävän tarkasti jätteen ominaisuudet sen osoittamiseksi, että jäte täyttää kulloisenkin luokituksen mukaiselle kaatopaikalle sijoitettavalle jätteelle määritellyt kaatopaikkakelpoisuuden vaatimukset ja että jätteen sijoittaminen kaatopaikalle on turvallista pitkälläkin aikavälillä;

2) jätteen vastaavuustestaus, jossa standardoiduin lyhytkestoisin menetelmin säännöllisesti mitataan perusmäärittelyssä tunnistetut jätteen tyypilliset ominaisuudet sen varmistamiseksi, että jäte täyttää lupamääräykset;

3) kaatopaikalla tehtävä jätteen tarkastus, jolla varmistetaan, että jäte vastaa esitettäviä asiakirjoja.

Jäte hyväksytään sijoitettavaksi kaatopaikalle vain, jos se täyttää kulloisenkin luokituksen mukaiselle kaatopaikalle sijoitettavalle jätteelle määritellyt kelpoisuusvaatimukset.

Tämän päätöksen 4 §:n 1 momentin 1-5 kohdassa säädettyjen jätteiden sijoittamista koskevien yleisten rajoitusten ohella on erityisesti otettava huomioon rajoitukset, jotka sisältyvät PCB:n ja PCB-laitteistojen käytöstä poistamisesta sekä PCB-jätteen käsittelystä annettuun valtioneuvoston päätökseen (711/1998) ja pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 850/2004.

2. Arviointimenettely

Kaatopaikalle sijoitettavasta jätteestä on tehtävä perusmäärittely. Määrittely on tehtävä jäte-erittäin, jollei ole kysymys säännöllis-

sesti samassa prosessissa syntyvästä jätteestä¹. Myös tällaisesta jätteestä on ensi vaiheessa tehtävä perusmäärittely, mutta tämän jälkeen riittää perusmäärittelyyn perustuva vastaavuustestaus. Kukin kaatopaikalle toimitettava jäte-erä on tarkastettava. Jätteen näytteenotossa ja testauksessa on käytettävä jäljempänä määriteltyjä menetelmiä.

2.1. Perusmäärittely

Perusmäärittelyssä on:

- 1) hankittava ja koottava merkitykselliset tiedot jätteestä ja sen käyttäytymisestä kaatopaikalla;
- 2) selvitettävä jätteen esikäsittelymahdollisuudet ja -vaihtoehdot;
- 3) arvioitava jäte 3 kohdassa tarkoitettujen kelpoisuusperusteiden perusteella;
- 4) selvitettävä jätteen tyypilliset ominaisuudet muun ohella avainmuuttujien määrittelemiseksi vastaavuustestausta varten.

Perusmäärittelyssä on otettava huomioon, että siirtokuormausasemilta ja eri kerääjiltä sekä muista vastaavista kohteista peräisin olevien jätteiden ominaisuudet voivat vaihdella huomattavasti.

Jätteen tuottajan tai haltijan on varmistettava perusmäärittelyssä käytettävien tietojen oikeellisuus.

Kaatopaikan pitäjän on säilytettävä perusmäärittelyä koskevat merkitykselliset asiakirjat vähintään kolmen vuoden ajan niiden vastaanottamisesta.

2.1.1. Perusmäärittelyssä vaadittavat tiedot

Perusmäärittelyä varten on jätteestä oltava käytettävissä seuraavat perustiedot:

1) jätteen lähde ja alkuperä, kuten jätteen tuottajan tai haltijan nimi sekä tämän toimipaikan sijainti ja osoite;

2) kuvaus prosessista, jossa jäte on syntynyt, mukaan lukien tärkeimmät raaka-aineet ja lopputuotteet;

3) kuvaus tämän päätöksen 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti toteutetusta jätteen esikäsittelystä tai selvitys siitä, miksi esikäsittelyä ei pidetä mahdollisena tai tarpeellisena;

4) jätteen koostumus ja, asiaankuuluvissa tapauksissa, liukoisuusominaisuudet;

5) jätteen haju, väri, fysikaalinen olomuoto ja muut vastaavat ominaisuudet;

6) yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) mukainen jättenimikkeen tunnusnumero;

7) jos kysymys on ongelmajätteestä, jäteasetuksen (1390/1993) liitteen 4 mukaiset jätteen luokituksen kannalta merkitykselliset ominaisuudet;

8) tiedot sen selvittämiseksi, että jätteen sijoittaminen ei ole tämän päätöksen 4 §:n 1 momentin 2-6 kohdan tai 2 momentin vastaista eikä jätteen sijoittaminen ole muutoinkaan kielletty;

9) kaatopaikan luokka, jonka mukaiselle kaatopaikalle jäte voidaan hyväksyä sijoitettavaksi;

10) jätteen käyttäytyminen kaatopaikalla ja siihen liittyvät mahdollisesti tarvittavat lisävarotoimet;

11) jätteen kierrätys- tai muut hyödyntämismahdollisuudet.

Säännöllisesti samassa prosessissa syntyvästä jätteestä tehtävää perusmäärittelyä varten on oltava seuraavat lisätiedot:

1) yksilöidyn jätteen koostumuksen vaihtelut ja niiden rajat;

¹ Tällaisiksi jätteiksi katsotaan yksilöidyt ja olennaisilta ominaisuuksiltaan samanlaisina pysyvät jätteet, joita syntyy säännöllisesti samassa prosessissa; lisäksi edellytetään, että

— laitos ja prosessi ovat yleisesti tunnettuja;

— prosessissa käytettävät materiaalit ja itse prosessi on täsmällisesti määritelty;

— laitoksesta on annettu kaikki tarvittavat tiedot ja kaatopaikan pitäjälle ilmoitetaan käytettävien materiaalien ja prosessin muista muutoksista;

— jäte on peräisin yhdestä laitoksesta; jäte voi myös olla peräisin samanlaisesta prosessista useista laitoksista, jos jäte voidaan määritellä yksilöidyksi jätevirraksi, jossa jätteellä on yhteiset ominaisuudet tietyissä rajoissa;

— prosessissa, jossa jäte syntyy, ei tapahdu olennaisia muutoksia.

2) jätteen tyypillisten ominaisuuksien vaihtelut ja niiden rajat;

3) asiaankuuluvissa tapauksissa, jätteen liukoisuusominaisuudet määritettynä läpivirtaustestein, ravistelutestein tai pH-vaikutustestein taikka niiden yhdistelmin;

4) avainmuuttujat vastaavuustestausta varten ja tiedot testauksen laajuuden ja toistamisen tiheyden määrittelemiseksi;

5) jos kysymys on samanlaisessa prosessissa, mutta eri laitoksissa syntyvistä jätteistä, tiedot jätteiden vastaavuutta koskevasta arvioinnista, jonka on perustuttava riittävään määrään määrittelyä jätteen tyypillisistä ominaisuuksista niiden vaihtelun selvittämiseksi.

2.1.2. Testaus

Jäte on testattava perusmäärittelyssä edellytettyjen tietojen hankkimiseksi jätteen koostumuksesta ja liukoisuusominaisuuksista.

Testausta ei kuitenkaan edellytetä seuraavissa tapauksissa:

1) jäte on 3.1.1 tai 3.2.1 kohdan mukaan suljettu testausvelvollisuudesta;

2) lupaviranomaisen päätöksellä, jos kaikki perusmäärittelyyn tarvittavat tiedot jätteestä ovat käytettävissä ja asianmukaisesti vahvistettuja;

3) lupaviranomaisen päätöksellä, jos perustelluin dokumentoiduin tiedoin on osoitettu, että kyseisen jätteen testaaminen on epätarviksenmukaista tai käytännössä mahdotonta tai että jätteelle ei ole käytettävissä soveltuvia testausmenetelmiä ja kelpoisuusperusteita, ja samalla on esitetty riittävät muut tiedot ja perusteet sille, että jäte voidaan hyväksyä kyseisen luokituksen mukaiselle kaatopaikalle.

Osana perusmäärittelyä ei edellytetä testauksista säännöllisesti samassa prosessissa syntyvän jätteen kustakin erästä, vaan jäte-erät voidaan testata 2.2 kohdan mukaisesti.

2.2. Vastaavuustestaus

Jätteestä, joka syntyy säännöllisesti samassa prosessissa, on tehtävä vastaavuustestaus.

Vastaavuustestausta ei kuitenkaan edellytetä, jos jäte on 2.1.2 kohdan toisen kappaleen

1) tai 3) alakohdan mukaan suljettu perusmäärittelyä varten vaadittavasta testauksesta ja on riittävästi varmistettu, että jäte vastaa perusmäärittelyssä annettuja muita tietoja.

Vastaavuustestaus on tehtävä perusmäärittelyssä määritellyssä laajuudessa ja toistettava vähintään kerran vuodessa. Testauksessa on käytettävä perusmäärittelyssä määriteltyjä testausmenetelmiä.

Testaukseen on sisällytettävä:

1) perusmäärittelyssä määriteltyjen avainmuuttujien testaus sen osoittamiseksi, että jäte täyttää näille muuttujille asetetut rajat;

2) yksi tai useampi ravistelutesti;

3) tarvittaessa muita testejä sen osoittamiseksi, että jäte vastaa perusmäärittelyn tietoja ja täyttää 3 kohdassa tarkoitetut kelpoisuusvaatimukset.

Kaatopaikan pitäjän on säilytettävä vastaavuustestausta koskevat merkitykselliset asiakirjat vähintään kolmen vuoden ajan niiden vastaanottamisesta.

2.3. Tarkastus kaatopaikalla

Jätteen vastaanottoon kaatopaikalla liittyvät tämän päätöksen 7 §:ssä säädetyt jätteiden ja jätekuormien tarkastukset on tehtävä soveltuvin pikamääritysmenetelmin tai ainakin aistinvaraisesti, kuten jätteen värin ja olomuodon sekä poikkeavan öljyn tai liuotimen hajun perusteella.

3. Jätteen kaatopaikkakelpoisuuden perusteet

Kaatopaikalle sijoitettavan jätteen on täytettävä jäljempänä tässä kohdassa määritellyt kelpoisuusvaatimukset. Jos vaatimuksia ei ole määritetty, päätetään niistä tapauskohtaisesti 2 kohdan mukaisen arvioinnin perusteella.

3.1. Pysyvän jätteen kaatopaikat

Pysyvän jätteen kaatopaikalle sijoitettavan jätteen on täytettävä 3.1.1 tai 3.1.2 kohdan mukaiset kelpoisuusvaatimukset.

3.1.1. Ilman testausta hyväksyttävät jätteet

Taulukossa 1 lueteltu jäte voidaan hyväksyä pysyvän jätteen kaatopaikalle ilman testausta. Jätteen on oltava yhden jätelajin erillinen jätevirta ja yhdestä syntypaikasta. Taulukossa lueteltuja jätteitä voidaan hyväksyä myös yhdessä, jos niiden syntypaikka on sama.

Jäte on kuitenkin testattava 2 kohdan mukaisesti, jos epäillään, että jäte on pilaantu-

nut, tai jos ei ole varmuutta siitä, että se vastaa pysyvän jätteen määritelmää ja täyttää 3.1.2 kohdan mukaiset kelpoisuusvaatimukset. Jätettä ei saa hyväksyä pysyvän jätteen kaatopaikalle, jos testaus osoittaa, että jäte on pilaantunut tai sisältää metalleja, asbestia, muoveja, kemikaaleja tai muita materiaaleja tai aineita siten, että mainituista seikoista aiheutuvan riskin lisääntymisen takia on perusteltua sijoittaa jäte muun luokan mukaiselle kaatopaikalle.

Taulukko 1

Jätenimikkeen tunnusnumero ¹⁾	Kuvaus	Rajoitukset
10 11 03	Lasipohjaisten kuitumateriaalien jätteet	Ainoastaan jätteet, jotka eivät sisällä orgaanisia sideaineita
15 01 07	Lasipakkaukset	
17 01 01	Betoni	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet ²⁾
17 02 02	Tiilet	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet ²⁾
17 01 03	Laatat ja keramiikka	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet ²⁾
17 01 07	Betonin, tiilien, laattojen ja keramiikan seokset	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet ²⁾
17 02 02	Lasi	
17 05 04	Maa- ja kiviainekset	Lukuun ottamatta pintamaata ja turvetta sekä maa- ja kiviainesta pilaantuneilta alueilta
19 12 05	Lasi	
20 01 02	Lasi	Ainoastaan erikseen kerätty lasi
20 02 02	Maa- ja kiviainekset	Ainoastaan puutarha- ja puistojätteistä Lukuun ottamatta pintamaata ja turvetta

¹⁾ Yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) mukainen jätenimikkeen tunnusnumero.

²⁾ Tietyillä rakentamisessa ja purkamisessa syntyvillä jätteillä tarkoitetaan jätteitä, joissa on vain vähäinen määrä metalleja, muoveja, orgaanisia aineita, puuta, kumia tai muita vastaavia aineita tai materiaaleja ja joiden alkuperä on tiedossa. Käsitteellä ei tarkoiteta rakentamisessa ja purkamisessa syntyviä jätteitä rakennelmista, — jotka rakentamisprosessien, maaperän pilaantumisen, torjunta-aineiden tai muiden vaarallisten aineiden varastoinnin tai käytön taikka muun näihin rinnastettavan syyn takia ovat epäorgaanisten tai orgaanisten vaarallisten aineiden pilaamia, ellei selvästi osoiteta, että purettu rakennelma ei ole ollut merkittävästi pilaantunut; — jotka on käsitelty, suojattu tai maalattu materiaaleilla, jotka sisältävät merkityksellisiä määriä vaarallisia aineita.

3.1.2. *Kelpoisuusperusteet*

Pysyvän jätteen kaatopaikalle sijoitettavaan muuhun kuin 3.1.1 kohdassa tarkoitettuun

jätteeseen sovelletaan taulukon 2 mukaisia liukoisuusominaisuuksien ja taulukon 3 mukaisia orgaanisten aineiden kokonaispitoisuuksien raja-arvoja.

Taulukko 2

Aine/muuttuja	Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta (L/S = 10 l/kg)
Arseeni (As)	0,5
Barium (Ba)	20
Kadmium (Cd)	0,04
Kromi yhteensä (Cr _{kok})	0,5
Kupari (Cu)	2
Elohopea (Hg)	0,01
Molybdeeni (Mo)	0,5
Nikkeli (Ni)	0,4
Lyijy (Pb)	0,5
Antimoni (Sb)	0,06
Seleeni (Se)	0,1
Sinkki (Zn)	4
Kloridi (Cl)	800
Fluoridi (F)	10
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)	1 000 ¹⁾
Fenoli-indeksi	1
Liuennot orgaaninen hiili (DOC) ²⁾	500
Liuenneiden aineiden kokonaismäärä (TDS) ³⁾	4 000

¹⁾ Jätteen katsotaan täyttävän kelpoisuusvaatimuksen myös, jos sulfaattipitoisuus ei ylitä seuraavia arvoja: 1 500 mg/l (läpivirtaustestin ensimmäinen uutos uutossuhteessa L/S = 0,1 l/kg) ja 6 000 mg/kg (uutossuhteessa L/S = 10 l/kg). Pitoisuuden määrittämiseksi uutossuhteessa L/S = 0,1 l/kg on käytettävä läpivirtaustestiä. Pitoisuus uutossuhteessa L/S = 10 l/kg voidaan määrittää joko ravistelu- tai läpivirtaustestillä.

²⁾ Jos liuenneen orgaanisen hiilen raja-arvo ylittyy jätteen omassa pH:ssa, voidaan jäte vaihtoehtoisesti testata uutossuhteessa L/S = 10 l/kg pH:ssa 7,5–8,0. Jätteen katsotaan täyttävän liuenneen orgaanisen hiilen kelpoisuusvaatimuksen, jos pitoisuus on enintään 500 mg/kg.

³⁾ Liuenneiden aineiden kokonaismäärän raja-arvoa voidaan soveltaa sulfaatin ja kloridin raja-arvojen sijasta.

Taulukko 3

Aine/muuttuja	Raja-arvo, mg/kg
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	30 000
Bentseeni, tolueneeni, etyylibentseeni ja ksyleenit (BTEX)	6
Polyklooratut bifenyylit (PCB ¹⁾)	1
Mineraaliöljy (C10-C40)	500
Polyaromaattiset hiilivedyt ²⁾ (PAH)	40

¹⁾ Kongeneerien 28, 52, 101, 118, 138, 153 ja 180 kokonaismäärä.

²⁾ Yhdisteiden (antraseeni, asenafteneeni, asenaftyleeni, bentso(a)antraseeni, bentso(a)pyreeni, kryseeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(g,h,i)peryleeni, bentso(k)fluoranteeni, dibentso(a,h)antraseeni, fenantreeni, fluoranteneeni, fluoreeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, naftaleeni, pyreeni) kokonaismäärä.

3.2. Tavanomaisen jätteen kaatopaikat

Tavanomaisen jätteen kaatopaikalle sijoitettavan 3.2.1, 3.2.2 ja 3.2.3 kohdassa tarkoitettujen jätteen on täytettävä jäljempänä jätelaiteittain määritellyt kelpoisuusvaatimukset.

3.2.1. Ilman testausta hyväksyttävät jätteet

Yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen mukaisen luettelon nimikeryhmässä 20 (Yhdyskuntajätteet (asumisessa syntyvät jätteet ja niihin rinnastettavat kaupan, teollisuuden ja muiden laitosten jätteet) erilliskerätyt jakeet mukaan luettuina) tarkoitettujen tavanomaisien jätteiden voidaan hyväksyä ilman testausta tavanomaisen jätteen kaatopaikalle, jos:

1) jäte on esikäsitelty tämän päätöksen 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti;

2) jäte ei ole pilaantunut siten, että lisääntyneen ympäristöriskin takia on perusteltua käsitellä jäte muulla tavoin;

3) jätettä ei sijoiteta kaatopaikan osaan, johon sijoitetaan kipsipohjaista jätettä tai vakaata reagoimatonta² ongelmajätettä.

Rakentamisessa syntyvä ja muu soveltuva asbestijäte voidaan hyväksyä ilman testausta tavanomaisen jätteen kaatopaikalle, jos jätteen sijoittamisessa noudatetaan asbestijätteitä koskevia 3.2.3 kohdan mukaisia erityisiä vaatimuksia.

3.2.2. Kelpoisuusperusteet kipsipohjaisen jätteen sijoittamisessa

Tavanomaiseksi jätteeksi luokiteltuja kipsipohjaisia jätteitä saa sijoittaa vain tavanomaisen jätteen kaatopaikan sellaiseen osaan, johon ei sijoiteta biohajoavaa jätettä.

Tavanomaiseen jätteeseen, joka sijoitetaan kaatopaikalle yhdessä kipsipohjaisten jätteiden kanssa, sovelletaan taulukon 4 mukaisia raja-arvoja.

² Käsitteellä vakaa reagoimaton tarkoitetaan, että jätteen liukoisuusominaisuudet eivät muutu epäsuotuisasti pitkällä aikavälillä kaatopaikan tavanomaisen käytön mukaisissa olosuhteissa eikä ennustettavissa olevissa vahinkotapauksissa

— itse jätteen vuoksi (esimerkiksi biohajoamisen vuoksi),

— pitkäaikaisten ympäristöolosuhteiden vaikutuksesta (esimerkiksi veden, ilman, lämpötilan tai mekaaninen vaikutus) eikä

— muiden jätteiden taikka kaatopaikkaveden tai -kaasun vaikutuksesta.

Taulukko 4

Muuttuja	Raja-arvo
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	5 %
Liennut orgaaninen hiili (DOC)	800 mg/kg ¹⁾

¹⁾ Uuttosuhteessa L/S = 10 l/kg joko jätteen omassa pH:ssa tai pH:ssa 7,5–8,0.

3.2.3. *Kelpoisuusperusteet tavanomaisen jätteen ja vakaan reagoimattoman ongelmajätteen sijoittamisessa yhdessä*

Vakaata reagoimatonta ongelmajätettä saa sijoittaa vain tavanomaisen kaatopaikan sellaiseen osaan, johon ei sijoiteta biohajoavaa jätettä.

Tavanomaiseen jätteeseen ja vakaaseen

reagoimattomaan ongelmajätteeseen, jotka sijoitetaan yhdessä kaatopaikalle, sovelletaan taulukon 5 mukaisia liukoisuusominaisuuksiensa raja-arvoja ja taulukon 6 mukaisia muita vaatimuksia.

Tiivistämisestä tai muista vastaavista toimista mahdollisesti aiheutuva jätteen murskaantuminen ja siitä aiheutuvat vaikutukset on otettava huomioon jätteen fysikaalisen vakavuuden arvioinnissa.

Taulukko 5

Aine/muuttuja	Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta (L/S = 10 l/kg)
Arseeni (As)	2
Barium (Ba)	100
Kadmium (Cd)	1
Kromi yhteensä (Cr _{kok})	10
Kupari (Cu)	50
Elohopea (Hg)	0,2
Molybdeeni (Mo)	10
Nikkeli (Ni)	10
Lyijy (Pb)	10
Antimoni (Sb)	0,7
Seleeni (Se)	0,5
Sinkki (Zn)	50
Kloridi (Cl ⁻)	15 000
Fluoridi (F ⁻)	150
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)	20 000
Liennut orgaaninen hiili (DOC) ¹⁾	800
Liuenneiden aineiden kokonaismäärä (TDS) ²⁾	60 000

¹⁾ Jos liuenneen orgaanisen hiilen raja-arvo ylittyy jätteen omassa pH:ssa, voidaan jäte vaihtoehtoisesti testata uutusuhteessa L/S = 10 l/kg pH:ssa 7,5–8,0. Jätteen katsotaan täyttävän liuenneen orgaanisen hiilen kelpoisuusvaatimuksen, jos pitoisuus on enintään 800 mg/kg.

²⁾ Liuenneiden aineiden kokonaismäärän raja-arvoa voidaan soveltaa sulfaatin ja kloridin raja-arvojen sijasta.

Taulukko 6

Muuttuja	Raja-arvo/muu vaatimus
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)	5 %
pH	Vähintään 6,0
Haponneutralointikapasiteetti (ANC)	Aina tutkittava ja arvioitava

Taulukoiden 5 ja 6 mukaisia raja-arvoja ja muita vaatimuksia ei sovelleta vakaaksi reagoimattomaksi ongelmajätteeksi luokiteltavan rakentamisessa syntyvän ja muun soveltuvan asbestijätteen sijoittamiseen tavanomaiselle kaatopaikalle tai sen erilliseen eristettyyn osaan, jos noudatetaan seuraavia menettelyjä ja vaatimuksia:

1) jäte ei saa sisältää muita vaarallisia aineita kuin sidottu asbesti mukaan lukien kuidut, jotka on sidottu sidemateriaaliin tai pakattu muoviin;

2) kaatopaikalle tai sen erilliseen osaan saa hyväksyä vain rakentamisessa syntyvää ja muuta soveltuvaa asbestijätettä;

3) alue, johon asbestijätettä sijoitetaan, on peitettävä päivittäin ja ennen jokaista tiivistyskertaa sopivalla peittoaineksella; jos asbestijätettä ei ole pakattu, on jätettä kasteltava säännöllisesti sijoittamisen aikana;

4) kaatopaikka tai sen erillinen osa on peitettävä pysyvästi pintakerroksella asbestikuitujen leviämisen estämiseksi; alueella ei saa

porata reikiä tai toteuttaa muita töitä, jotka voivat aiheuttaa kuitujen vapautumista; kaatopaikan osa, johon sijoitetaan asbestijätettä, on merkittävä muistiin tämän päätöksen 7 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaisesti;

5) kaatopaikan sulkemisen jälkeen on toteutettava asianmukaiset toimet maa-alueen käytön rajoittamiseksi siten, että vältetään ihmisten joutuminen kosketuksiin jätteen kanssa.

3.3. Ongelmajätteen kaatopaikat

Ongelmajätteen kaatopaikalle sijoitettavaan jätteeseen sovelletaan taulukon 7 mukaisia liukoisuusominaisuuksien raja-arvoja ja taulukon 8 mukaisia muita vaatimuksia.

Tiivistämisestä tai muista vastaavista toimista mahdollisesti aiheutuva jätteen murskaantuminen ja siitä aiheutuvat vaikutukset on otettava huomioon jätteen fysikaalisen vakavuuden arvioinnissa.

Taulukko 7

Aine/muuttuja	Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta (L/S = 10 l/kg)
Arseeni (As)	25
Barium (Ba)	300
Kadmium (Cd)	5
Kromi yhteensä (Cr _{kok})	70
Kupari (Cu)	100
Elohopea (Hg)	2
Molybdeeni (Mo)	30
Nikkeli (Ni)	40
Lyijy (Pb)	50
Antimoni (Sb)	5
Seleeni (Se)	7
Sinkki (Zn)	200
Kloridi (Cl ⁻)	25 000
Fluoridi (F ⁻)	500
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)	50 000
Liennut orgaaninen hiili (DOC) ¹⁾	1 000
Liunneiden aineiden kokonaismäärä (TDS) ²⁾	100 000

¹⁾ Jos liunneen orgaanisen hiilen raja-arvo ylittyy jätteen omassa pH:ssa, voidaan jäte vaihtoehtoisesti testata uutossuhteessa L/S = 10 l/kg pH:ssa 7,5—8,0. Jätteen katsotaan täyttävän liunneen orgaanisen hiilen kelpoisuusvaatimuksen, jos pitoisuus on enintään 1 000 mg/kg.

²⁾ Liunneiden aineiden kokonaismäärän raja-arvoa voidaan soveltaa sulfaatin ja kloridin raja-arvojen sijasta.

Taulukko 8

Muuttuja	Raja-arvo/muu vaatimus
Hehkutushäviö (LOI) ¹⁾	10 %
Orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC) ¹⁾	6 %
Haponneutralointikapasiteetti (ANC)	Aina tutkittava ja arvioitava

¹⁾ On sovellettava joko hehkutushäviön tai orgaanisen hiilen kokonaismäärän raja-arvoa.

3.4. Maanalaiset sijoituspaikat

Jäte voidaan hyväksyä tämän päätöksen 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun maanalaiseen sijoituspaikkaan ainoastaan sijoituspaikasta tehdyn turvallisuusarvioinnin mukaisesti. Arviointi on tehtävä direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille annetun neuvoston päätöksen 2003/33/EY liitteen A³ mukaisesti. Jätteestä on myös tehtävä 2 kohdan mukainen arviointi.

Pysyvän jätteen maanalaiseen sijoituspaikkaan voidaan hyväksyä vain 3.1 kohdan ja tavanomaisen jätteen maanalaiseen sijoituspaikkaan vain 3.2 kohdan mukaiset vaatimukset täyttäviä jätteitä.

Ongelmajätteen maanalaiseen sijoituspaikkaan sijoitettavaan jätteeseen ei sovelleta 3.3 kohdan mukaisia kelpoisuusvaatimuksia.

3.5. Eräiden raja-arvojen korottaminen

Lupaviranomainen voi kaatopaikan ja sen ympäristön ominaisuudet huomioon ottaen yksilöidyn jätteen osalta tapauskohtaisesti päättää, että 3.1, 3.2 ja 3.3 kohdassa säädetty raja-arvot voidaan jäljempänä mainituin täsmennyksin ja rajauksin korottaa enintään kolminkertaisiksi, jos kaatopaikan pitäjä kaatopaikan terveys- ja ympäristövaikutusten kokonaisarvioinnin perusteella luotettavasti osoittaa, etteivät korkeammat raja-arvot lisää kaatopaikkaveden ja muiden päästöjen aiheuttamaa vaaraa tai haittaa ympäristölle tai terveydelle.

Orgaanisen hiilen kokonaismäärän raja-arvoon sovelletaan lisäksi seuraavaa:

1) raja-arvo taulukossa 3 voidaan korottaa enintään kaksinkertaiseksi; maa-ainesjätteelle voidaan kuitenkin hyväksyä kolminkertainen raja-arvo, jos jätteen liuenneen orgaanisen hiilen pitoisuus on enintään 500 mg/kg uuttosuhteessa L/S = 10 l/kg joko jätteen omassa pH:ssa tai pH:ssa 7,5—8,0;

2) raja-arvo taulukoissa 4 ja 6 voidaan korottaa vain, jos liuenneen orgaanisen hiilen

pitoisuus on enintään 800 mg/kg uuttosuhteessa L/S = 10 l/kg joko jätteen omassa pH:ssa tai pH:ssa 7,5—8,0;

3) raja-arvo taulukossa 8 voidaan korottaa vain, jos jätteen liuenneen orgaanisen hiilen pitoisuus on enintään 1 000 mg/kg uuttosuhteessa L/S = 10 l/kg joko jätteen omassa pH:ssa tai pH:ssa 7,5—8,0.

Seuraavista raja-arvoista ei saa myöntää poikkeuksia:

1) liuenneen orgaanisen hiilen raja-arvo taulukoissa 2, 5 ja 7;

2) bentseenin, toluenin, etyylibentseenin ja ksyleenien raja-arvo taulukossa 3;

3) polykloorattujen bifenyyliden, mineraaliöljyn ja polyaromaattisten hiilivetyjen raja-arvot taulukossa 3;

4) pH:n raja-arvo taulukossa 6;

5) heikutushäviön raja-arvo taulukossa 8.

3.6. Pysyviä orgaanisia yhdisteitä sisältäviä jätteitä koskevat erityiset vaatimukset

Lupaviranomainen voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 7 artiklan 2 kohdasta poiketen mainitun artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin hyväksyä pysyviä orgaanisia yhdisteitä sisältävän tai niiden saastuttaman jätteen sijoittamisen ongelmajätteen kaatopaikalle tai maanalaiseen sijoituspaikkaan. Valtioneuvoston päätöksessä 711/1998 tarkoitettuun PCB-jätteeseen sovelletaan kuitenkin mainittua päätöstä.

4. Näytteenotto- ja testaustermät

Riippumattomien ja pätevien henkilöiden tai laitosten on vastattava perusmäärittelyyn ja vastaavuustestaukseen liittyvistä näytteiden ottamisesta ja testaamisesta. Tehtävästä vastaavalla laboratoriolla on oltava kokemusta ja näyttöä jätteiden testauksesta ja analysoinnista sekä tehokas ja toimiva laadunvarmistusjärjestelmä.

³ Liitteen käsitteellä vaarallinen jäte tarkoitetaan ongelmajätettä ja käsitteellä maanalainen varasto maanalaista sijoituspaikkaa.

Jätteen tuottaja tai haltija taikka kaatopaikan pitäjä voi vastata näytteenotosta ja testauksesta, jos:

1) riippumattomien ja pätevien henkilöiden tai laitosten toteuttamalla riittävällä valvonnalla varmistetaan, että kaatopaikkakelpoisuuden arvioinnille tässä liitteessä asetetut tavoitteet saavutetaan;

2) käytössä on asianmukainen näytteenoton ja testauksen laadunvarmistusjärjestelmä, johon kuuluu säännöllinen riippumaton tarkistus.

Näytteenotossa ja testauksessa on sovellettava jäljempänä mainittuja eurooppalaisen standardisoimisjärjestön (CEN) standardeja (EN) ja standardiluonnoksia (prEN) sekä niiden myöhempiä päivitettyjä versioita:

1) näytteenotto on tehtävä standardiluonnokseen prEN 14899 perustuvan näytteenototuonnitelman mukaisesti;

2) jätteen yleiset ominaisuudet on määritettävä standardin SFS-EN 13137 (orgaanisen hiilen kokonaismäärä) sekä standardiluon-

nosten prEN 14346 (kuiva-aineksen laskeminen) ja prEN 15169 (hehikutushäviö) mukaisesti;

3) liukoisuustestit on tehtävä standardiluonnoksen prCEN/TS 14405 (läpivirtaustesti ylöspäin) ja standardin SFS-EN 12457/3 (kaksivaiheinen ravistelutesti) mukaisesti;

4) raakajätteen hajottaminen on tehtävä standardien SFS-EN 13656 (mikroaaltohojotus happoseoksella) ja SFS-EN 13657 (hojotus kuningasvedellä) mukaisesti;

5) analyysit on tehtävä standardien SFS-EN 12506 (pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, kokonais-S, SO₄²⁻, V ja Zn), SFS-EN 13370 (ammonium, AOX, sähkön johtavuus, Hg, fenoli-indeksi, TOC, helposti vapautuva CN⁻ ja F⁻) ja SFS-EN 14039 (hiilivedyt) mukaisesti.

Muussa testauksessa on ennen virallisen CEN-standardin valmistumista käytettävä sen prEN-vaiheessa olevaa luonnosta taikka lupaviranomaisen hyväksymää kansallista standardia tai muuta menettelyä.

KAATOPAIKAN JA SEN JÄLKIHOITOVAIHEEN VALVONTA JA TARKKAILU

Tässä liitteessä asetetaan vähimmäisvaatimukset niille menettelyille, joilla toteutetaan kaatopaikan ja sen jälkihoitovaiheen valvonta ja tarkkailu sen selvittämiseksi, että:

- jäte on hyväksytty sijoitettavaksi kyseisen luokan mukaiselle kaatopaikalle asetettujen kelpoisuusperusteiden mukaisesti,
- kaatopaikan sisäiset prosessit etenevät tarkoitetulla tavalla,
- kaatopaikan ympäristönsuojelujärjestelmät toimivat täysin tarkoitetulla tavalla,
- kaatopaikkaa koskevat lupamääräykset täytetään ja
- lupa- ja valvontaviranomaisille voidaan antaa ympäristöluvassa edellytetyt tiedot ja selvitykset.

Tarkkailu ja valvonta on toteutettava suunnitelmallisesti. Siinä tarvittavien näytteiden on oltava edustavia.

5. Valvonta- ja tarkkailuohjelma

Kaatopaikan pitäjällä on oltava valvonta- ja tarkkailuohjelma

- jätteiden sijoittamista koskevien yleisten rajoitusten ja kieltojen toimeenpanemiseksi sekä kaatopaikalle vastaanotettavien jätteiden muun hyväksyttävyyden valvontaa ja seuranta varten sekä

- kaatopaikka-, pinta- ja pohjavesien sekä kaatopaikkakaasun tämän liitteen 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua seuranta varten.

6. Raportti valvonnasta ja tarkkailusta

Kaatopaikan valvonnasta ja tarkkailusta vuosittain laadittavassa tämän päätöksen 8 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettussa lupaviranomaiselle annettavassa raportissa on esitettävä:

- tiedot vastaanotetun ja vastaanottamatta jätetyn jätteen määrästä jätelajeittain,
- selvitys vastaanotetun, esikäsitellyn, kaatopaikalle sijoitetun ja muuta käsittelyä tai hyödyntämistä varten toimitetun 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun biohajojavan jätteen määrästä,
- yhteenveto tämän päätöksen liitteen 2 mukaisesti tehdyistä perusmäärittelyistä ja vastaavuustestauksesta,
- tiedot jätetäytöstä,
- yhteenveto valvonta- ja tarkkailuohjelman mukaisista seurantatiedoista,
- selvitys kaatopaikan ympäristökuormituksesta ja haittojen torjunnasta sekä
- selvitys poikkeuksellisista tapahtumista ja poikkeamisista hyväksytyistä suunnitelmista.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 198—202, 2 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904